

Gang tilsat en eneste Listefører fra Oppositionens Side. Naar man nu ser hen til, hvorledes Valget i øvrigt er forløbet, synes der at være Beviser for, at Højre har haft en bestemt Hensigt med at optræde paa denne Maade. Det gik nemlig saaledes til ved Valget derovre, at foruden de to Listeførere, som der efter Loven skal være, sad der ved hvert Valgbord en tredje Mand, som paa de trykte Valgsteder, der bruges i den Kreds, nøjagtig noterede, hvorledes de tilstedeværende Vælgere stemte, saaledes at Højre altsaa ved denne Fremgangsmaade fik en fuldstændig Kopi af, hvorledes hver enkelt Vælger i Randers Amts 2den Valgkreds har stemt. Ved et enkelt Valgbord vilde de to Listeførere ikke tillade, at Manden sad ved selve Valgbordet og viste ham altsaa bort, men saa tog han Plads et andet Sted i Lokalet og fik der de Oplysninger, som han ellers vilde have faaet ved at sidde ved Valgbordet. Ved et andet Valgbord, hvor et Medlem af Byraadet, som tillige er Medlem af Landstinget, havde Sæde, fik Højres private Listefører ikke alene Lov til at sidde ved selve Valgbordet, men det siges, at naar Vælgernes kom og vilde stemme, maatte de først henvende sig til ham og indregistrere sig paa hans Valgliste for saa bagefter at gaa hen og afgive deres Stemme til den lovlige Liste. Denne Fremgangsmaade har Højre altsaa brugt derovre, og noget lignende sker der paa mange andre Steder. Med Hensyn til Ansættelsen af Listeførere maa det maaske siges, at uagtet Valgbestyrelsen i selve Byen ikke havde Tid til at tilsætte andre Listeførere, idet de mente, det var for sent, mente de dog ikke, det var for sent paa selve Valgdagen at foretage Forandringer for Landsoguenes Vedkommende. Der gjorde de Indsigelse og vilde have dem afløst af andre; altsaa der mente de ikke, det var for sent, men for selve Byens Vedkommende gjorde de gældende, at det var for sent at foretage Forandring. En saadan Fremgangsmaade forekommer mig i højeste Grad fordømmelig, og jeg kunde ønske, at ogsaa denne Sag maatte blive nærmere undersøgt, og at det kunde blive paatalt, at noget saadant finder Sted. Navnlig mener jeg, at der er een Grund, hvorfor man maa søge at forhindre, at Valget gaar til paa denne Maade. Man maa jo erindre, at det, der er sket i Horsens, er dette, at det Parti, som har haft hele Valgledelsen i sin Haand, og som har faaet Valgbestyrelsen og Listeførerne besat udelukkende fra sin Side, er det Parti, som

klager over Valget. Det vil efter min Formening rumme en meget stor Fare, hvis man tager Hensyn til disse Klager, særlig naar Stillingen er den, at den Kandidat, som er bleven valgt, ikke er bleven valgt ved Hjælp af ulovlige Stemmer, men har et reelt lovligt Flertal. Hvis man forkaster et saadant Valg, giver man derved det Parti, som har Magten i den enkelte Valgkreds, Lejlighed til, naar det ikke kan sætte sin Kandidat igennem, i alt Fald at vinde nogen Tid og faa et nyt Valg, ved nemlig at begaa Ulovligheder ved Valg-handlingen, som kunne bevirke Valgets Forkastelse; saa kunne de altsaa faa Valget om igen og muligvis have en Chance for da at sejre. Det forekommer mig, at det er ret farligt under disse Omstændigheder at forkaste et Valg. Hvad der bør ske, er, at dette Valg bør godkendes, og saa bør der gennem Indenrigsministeren foretages en omfattende Undersøgelse af, hvorledes Forholdet er, og paa Basis af denne Undersøgelse bør de Folk, som have begaaet disse Handlinger, have en streng Irettesættelse. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale Valget i Skanderborg Amts 1ste Valgkreds til Godkendelse.

N. J. Larsen: Den ærede Ordfører for 3dje Afdeling rettede i Gaar nogle Spørgsmaal til mig, som det vel kun er skyldig Høflighed, at jeg i Korthed giver Svar paa. Men forinden har jeg et lille Mellemværende at afgøre med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Dette ærede Medlem meddelte i Gaar Forsamlingen, at jeg i Kellerupsagen forfægtede et Standpunkt, der var stik modsat det, jeg havde forsvaret under Behandlingen af Aarhusvalget i 1882; den Gang havde jeg, paa-stod han, været ivrig for at faa Valget forkastet, fordi Valglisten ikke vare i Orden, medens jeg nu gjorde gældende, at man skulde følge Valglisten, som de forelaa. Jeg modsagde ganske kort det ærede Medlems Fremstilling i Gaar, idet jeg ikke lagde synderlig Vægt derpaa, og jeg underrettede ham, da Mødet var forbi, privat om, at han havde taget fejl i sin Skildring af min Stilling i 1882. Da jeg i Dag ser, at den ham dyrkende Presse gør et stort Nummer ud af, hvad han i Gaar fremkom med, og det jo maa forudsættes, at ogsaa dette skal benyttes i den Agitation, der vil finde Sted, naar Kellerupvalget bliver forkastet, finder jeg, at jeg ikke bør undlade at dokumentere Urigtigheden af hans Fremstilling. Det Referat, han